

УДК 658.15:005.52

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.211.290-296>**Найдовська А.О.**

Український державний університет науки і технологій

Naidovska Anhelina

Ukrainian state university of science and technologies

<https://orcid.org/0000-0003-3426-9422>**Дубіков Р.Є.**

Український державний університет науки і технологій

Dubikov Rostyslav

Ukrainian state university of science and technologies

ОЦІНЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У статті досліджено теоретичні та методичні аспекти оцінювання фінансової стійкості підприємств в умовах сучасних економічних викликів. Проаналізовано підходи науковців до трактування дефініції «фінансова стійкість», виявлено основні акценти (автономія, прибутковість, платоспроможність) та обґрунтовано авторське визначення поняття як інтегральної характеристики здатності підприємства забезпечувати безперервність діяльності за рахунок оптимальної структури капіталу. Систематизовано існуючі методи оцінювання фінансової стійкості, класифіковано їх у дві групи: прості та похідні. Запропоновано авторську дискримінантну модель, яка базується на інтеграції коефіцієнтів автономії, забезпечення запасів власними обіговими коштами та покриття. Розроблено шкалу інтервальних значень показника фінансової стійкості підприємства, яка дозволяє ідентифікувати тип стійкості (від абсолютної до кризової) та обрати відповідну управлінську стратегію: стабілізації, реструктуризації пасивів або скорочення діяльності.

Ключові слова: фінансова стійкість підприємства, коефіцієнтний аналіз, структура капіталу, власні оборотні активи, стабільні джерела фінансування, методи та методики вимірювання фінансової стійкості підприємства, інтегральна оцінка.

ASSESSMENT OF THE FINANCIAL STABILITY OF AN ENTERPRISE

The article explores theoretical and methodological aspects of assessing the financial stability of enterprises in the face of modern economic challenges. The authors substantiate that financial stability is a key factor in the survival of business entities, determining their ability to adapt to external challenges.

Based on a critical analysis of scientific approaches, the ambiguity of the interpretation of the definition of "financial stability of an enterprise" and the main emphases (autonomy, profitability, solvency) in how researchers interpret it are revealed. A refined definition is proposed, where the financial stability of an enterprise is considered as an integral characteristic that combines the optimality of the capital structure with the continuity of operations and the ability to maneuver resources.

The existing methods of assessing financial stability are systematized, classified into two groups: simple and derived. The popularity of using simple methods, including the coefficient method and the absolute indicator method, is noted.

The main result of the study is the development of a discriminant model for assessing financial stability. The model is based on three key indicators: the autonomy ratio, the ratio of providing inventories with own working capital, and the coverage ratio. A distinctive feature of the proposed approach is the introduction of weighting factors (0.5; 0.35 and 0.15, respectively), which allows prioritizing financial independence and stability of the operating cycle.

A scale of interval values of the financial stability indicator of an enterprise has been developed, which allows identifying the type of stability (from absolute to crisis) and choosing the appropriate management strategy: stabilization, restructuring of liabilities, or reduction of activity.

The proposed approach to assessing the financial stability of an enterprise allows to eliminate the inconsistency of individual coefficients and provides the enterprise management with a clear indicator for monitoring the financial condition of the enterprise.

As a result, it was noted that the proposed approach to assessing the financial stability of an enterprise allows to eliminate the inconsistency of individual coefficients and provides the enterprise management with a clear indicator for monitoring the financial condition of the enterprise.

Keywords: financial stability of the enterprise, ratio analysis, capital structure, own current assets, stable sources of financing, methods and techniques for measuring the financial stability of an enterprise, integral assessment.

JEL classification: G32, M21.

ISSN друкованої версії: 2224-6282

ISSN електронної версії: 2224-6290

© Найдовська А.О., Дубіков Р.Є., 2026

Постановка проблеми. У сучасних умовах діяльність підприємств супроводжується зростанням фінансових ризиків, обмеженим доступом до фінансових ресурсів, коливанням валютних курсів, інфляційними процесами та порушенням логістичних ланцюгів. Це зумовлює необхідність постійного оцінювання та діагностування фінансового стану підприємств із метою своєчасного виявлення загроз їх фінансовій стійкості та запобігання кризовим явищам. Кризові умови функціонування підприємств України вимагають переосмислення підходів до проведення аналізу фінансово-економічного стану підприємств, зокрема аналізу фінансової стійкості підприємств, з метою своєчасного виявлення кризових явищ та створення передумов для подальшого розвитку. Саме фінансова стійкість виступає ключовим чинником виживання підприємства, визначаючи його здатність адаптуватися до змін зовнішнього середовища, забезпечуючи спроможність підприємства своєчасно і в достатній кількості формувати фінансові ресурси та ефективно розміщувати їх.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання сутності, оцінки та забезпечення фінансової стійкості підприємств досліджуються в чисельних працях вітчизняних та зарубіжних науковців. Зокрема в працях українських економістів: Бланка І.А. [1], Белікової Т.М., Білик Д.М. [2], Галушак В.В. [8], Грабовецького Б. Є. [4], Довбні С.Б. [14], Кривицької О.Р. [5], Кремень В.М. [12], Матяш О.К., Норд Г.Л. [10], Разгонаєвої Т.М., Савицької Г.В., Сак Т.В. [11], Чепки В. В. [9], Цал-Цалко Ю. С. [6] та інші.

Аналіз наукових публікацій свідчить, що проблема визначення сутності фінансової стійкості підприємства є предметом уваги багатьох дослідників-економістів. Але невизначеність змісту поняття, його структурна багатовимірність призводять до відсутності єдиного підходу щодо його тлумачення і, відповідно, вимірювання. Має місце відсутність єдності думок щодо складу, назв та методики розрахунку окремих показників, що застосовуються для оцінювання фінансової стійкості. Така неоднозначність зумовлює необхідність подальшого наукового узагальнення та уніфікації методичних підходів до її оцінювання.

Мета статті – уточнення змісту поняття «фінансова стійкість підприємства» та удосконалення підходу до її оцінювання на основі даних фінансової звітності підприємства.

Досягнення поставленої мети потребує систематизації поглядів на визначення поняття фінансова стійкість підприємства, вивчення підходів до оцінювання фінансової стійкості підприємства та формулювання пропозицій щодо удосконалення понятійного апарату та методичного інструментарію.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети в дослідженні застосовано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів економічного аналізу. Зокрема, метод теоретичного узагальнення та порівняльного аналізу використано для дослідження еволюції

поглядів на трактування поняття «фінансова стійкість підприємства», що дозволило класифікувати існуючі підходи та уточнити зміст поняття як інтегральної характеристики адаптивності підприємства. Метод фінансових коефіцієнтів застосовано для розрахунку показників автономії, фінансового ризику та ліквідності, що є базою для діагностики фінансового стану на основі публічної звітності. Метод структурно-функціонального аналізу використано для визначення ролі окремих компонентів (власного капіталу, запасів, поточних зобов'язань) у забезпеченні безперервності операційного циклу. Економіко-математичне моделювання (дискримінантний аналіз) застосовано для розробки авторської моделі оцінки фінансової стійкості. Метод вагових коефіцієнтів використано для обґрунтування пріоритетності факторів авторської моделі оцінки фінансової стійкості. Табличний та графічний методи застосовано для систематизації підходів різних авторів, візуалізації системи методів оцінки та формування шкали типів фінансової стійкості для прийняття управлінських рішень.

Виклад основних результатів дослідження. Різноманітність наукових позицій щодо розуміння терміну «фінансова стійкість» (табл. 1) обумовлює потребу у поглибленому вивченні цієї дефініції (рис. 1) та формуванні уточненого визначення поняття.

Узагальнюючи наведену вище інформацію, можна відмітити, що частина авторів [2, 4, 5, 9] розглядає це поняття фінансової стійкості підприємства занадто розмито, змішуючи питання забезпечення фінансовими ресурсами з питаннями їх ефективного використання з отриманням позитивних фінансових результатів підприємством, останнє за своїм змістом більше відповідає результативному поняттю «економічна стійкість». Окремі автори [1, 10, 11] зводять фінансову стійкість до фінансової незалежності, хоча абсолютна автономія не завжди є синонімом ефективності. З огляду на те, що вартість запозичень часто є нижчою за альтернативну вартість власного капіталу, раціональне залучення кредитів стає інструментом швидшого та економічно вигіднішого розвитку. Відтак, пріоритет автономії над гнучкістю може стати стримуючим фактором для підприємства.

Ну, і, нарешті, є автори, які занадто вузько розглядають поняття фінансової стійкості [6, 7], зводячи його до окремих її характеристик – спроможності формування запасів власними коштами та спроможністю в цілому знаходити фінансові ресурси для функціонування підприємства або взагалі до платоспроможності [3, 8], яка є окремою характеристикою підприємства.

Також можна відмітити, що за мірою розвитку економічної думки у визначеннях авторів за останні роки з'являється компонента стратегічного фокусу у сенсі спроможності адаптуватися та розвиватися в довгостроковій перспективі, з'являється потреба динамічного аналізу фінансової стійкості.

Таблиця 1

Тлумачення поняття «фінансова стійкість» різними авторами

Автори (рік згадування) - визначення поняття «фінансова стійкість»	Основний фокус уваги
І.А. Бланк (1998 р.) – «характеристика фінансового стану підприємства, що забезпечується високою часткою власного капіталу в загальній сумі фінансових ресурсів, які використовуються» [1].	Фінансова автономія
Д.М. Білик (2005 рік) - «стан фінансових ресурсів підприємства, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення» [2].	Фінансова автономія, прибутковість
Крамаренко Г. О., Чорна О. С. (2008 рік) – «... платоспроможність у часі з дотриманням умови фінансової рівноваги між власним і позиковим капіталами» [3].	Платоспроможність
Б.С. Грабовецький (2010 рік) – «фінансовий стан підприємства, який характеризується стабільною платоспроможністю, збалансованістю між власними й залученими фінансовими ресурсами, мінімальною залежністю від коливань ринкової кон'юнктури та контрагентів, високим рівнем довіри з боку кредиторів і інвесторів, а також достатнім обсягом прибутку для забезпечення процесу самофінансування» [4].	Платоспроможність, оптимальне співвідношення джерел фінансування, прибутковість
О.Р. Кривицька (2012 р.) – «результат формування достатнього для розвитку підприємства обсягу прибутку, що визначальною ознакою його економічної незалежності» [5].	Прибутковість діяльності
Ю.С. Цал-Цалко (2012 р.) – «фінансово стійке підприємство може за рахунок власних активів забезпечити запаси, не допустити невиправданої кредиторської заборгованості, своєчасно розраховуватись за своїми зобов'язаннями» [6].	Платоспроможність, формування запасів власними коштами
Є.В. Мних, Н. В. Старостенко, Н. В. Мірко (2014 р.) – «економічна категорія, яка визначається раціональною забезпеченістю потреб підприємства фінансовими ресурсами для ефективної діяльності в ринкових умовах» [7].	Забезпеченість фінансовими ресурсами
Галушак В. В. (2015 р.) - «платоспроможність підприємства за умови дотримання фінансової рівноваги між власними та позиковими фінансовими ресурсами. Фінансова рівновага – це таке співвідношення власних і позикових засобів, при якому за рахунок власних коштів цілком погашаються як колишні, так і нові борги» [8].	Платоспроможність
Чепка В. В., Матяш О. К. (2017 р.) - «комплексне поняття, в якому відображається стабільний фінансовий стан підприємства, за якого ефективно формуються, розподіляються та використовуються фінансові ресурси, забезпечуються фінансова автономія, платоспроможність, дохідність та рентабельність, розвиток діяльності на поточний та майбутній періоди» [9].	Фінансова автономія, платоспроможність та прибутковість
Норд Г. Л. (2019 р.) - «...відображає фінансову незалежність підприємства у відношенні та відповідності наявних активів і пасивів основним фінансово-господарським завданням, а також забезпечує його конкурентні переваги над іншими» [10].	Фінансова автономія
Сак Т. В., Шепелюк Н. П. (2023 р.) - «...вказує на рівень фінансової незалежності й стійкості до несприятливих факторів середовища» [11].	Фінансова автономія

Джерело: узагальнено авторами на основі [1-11].

Виходячи з проаналізованих джерел інформації та виключення з аналізу занадто розмитих визначень фінансової стійкості (ФС), можна виділити три підходи до її визначення: ФС як фінансова автономія, ФС як оптимальність структури фінансування, що забезпечує потребу у грошових коштах; ФС як комплексний стан (характеристика), що включає оптимальну структуру фінансування та платоспроможність.

Автори є послідовниками третього підходу: *фінансова стійкість підприємства* – це інтегральна економічна характеристика, що відображає його здатність забезпечувати безперервність та ефективність своєї діяльності за рахунок оптимального співвідношення власного і позикового капіталу, підтримання платоспроможності в умовах невизначеного зовнішнього середовища.

Методичний підхід до оцінювання фінансової стійкості за авторським баченням ґрунтується на аналізі структури балансу за двома ключовими векторами: по-

перше, через визначення стабільності джерел формування активів (рівень автономії та структура фінансування елементів активів незалежності); по-друге, через перевірку часової відповідності між активами та зобов'язаннями (аналіз ліквідності та платоспроможності).

Оцінка фінансової стійкості підприємств виконується з використанням системи методів, які можуть бути об'єднані у дві групи (рис. 1). Прості методи передбачають проведення розрахунків на основі фінансової звітності, похідні методи передбачають подальшу специфічну обробку отриманих даних у межах простих методів).

Найбільшого розповсюдження сьогодні отримали оцінка з використанням фінансових коефіцієнтів [2, 8, 10, 13 та ін.], оцінка з використанням абсолютних показників [2, 14 та ін.] та метод інтегральної оцінки [15 та ін.].

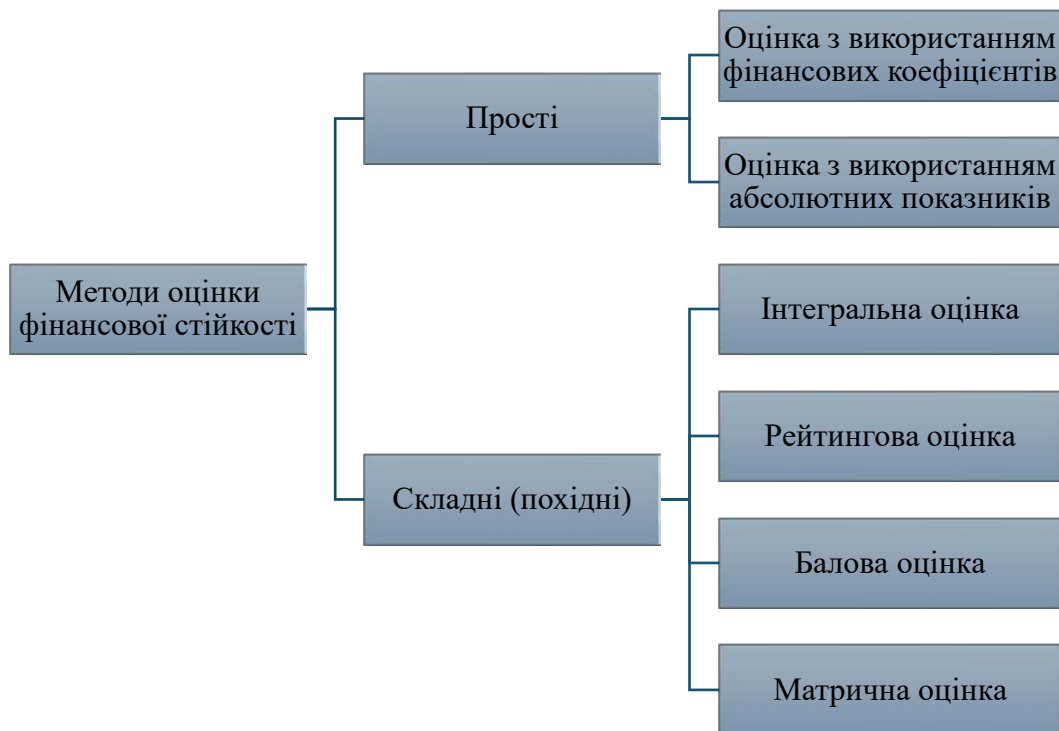

Рис. 1. Система методів оцінки фінансової стійкості підприємства
Джерело: розроблено авторами.

Найпоширеніші фінансові коефіцієнти, що вимірюють фінансову стійкість підприємства з урахуванням аспекту платоспроможності, наведені у табл. 2.

Таблиця 2

Основні показники (коефіцієнти) фінансової стійкості підприємства

Показник	Розрахункова формула	Рекомендоване значення
ГРУПА «Структура фінансування»		
Коефіцієнт автономії	Власний капітал / Капітал	Більше 0,5
Коефіцієнт фінансової залежності	Капітал/ Власний капітал	Менше 2
Коефіцієнт фінансування за рахунок стабільних джерел	(Власний капітал + Довгострокові зобов'язання) / Активи	Більше 0,75
Коефіцієнт фінансового ризику	Залучений капітал / Власний капітал	$\leq 0,5$, критичне значення – 1
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	Власні оборотні кошти / Власний капітал	$> 0,1$
Коефіцієнт структури покриття довгострокових вкладень	(Власний капітал + Довгострокові зобов'язання) / Необоротні активи	0,7-0,9
ГРУПА «Платоспроможність на основі співставності термінів обігу активів і пасивів»		
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	Грошові кошти / Поточні зобов'язання	Більше 0,2
Коефіцієнт швидкої ліквідності	(Грошові кошти + Короткострокові фінансові інвестиції + Дебіторська заборгованість) / Поточні зобов'язання	0,7-1,0
Коефіцієнт покриття	Оборотні кошти/ Поточні зобов'язання	1,5-2,0

Джерело: сформовано на основі [13].

Оцінювання фінансової стійкості на підприємствах з використанням абсолютних показників передбачає визначення такого показника як забезпеченість підприємства власними оборотними активами або оцінку

типу фінансової стійкості, виходячи з того, за рахунок яких джерел формуються запаси і витрати підприємства (рис. 2).

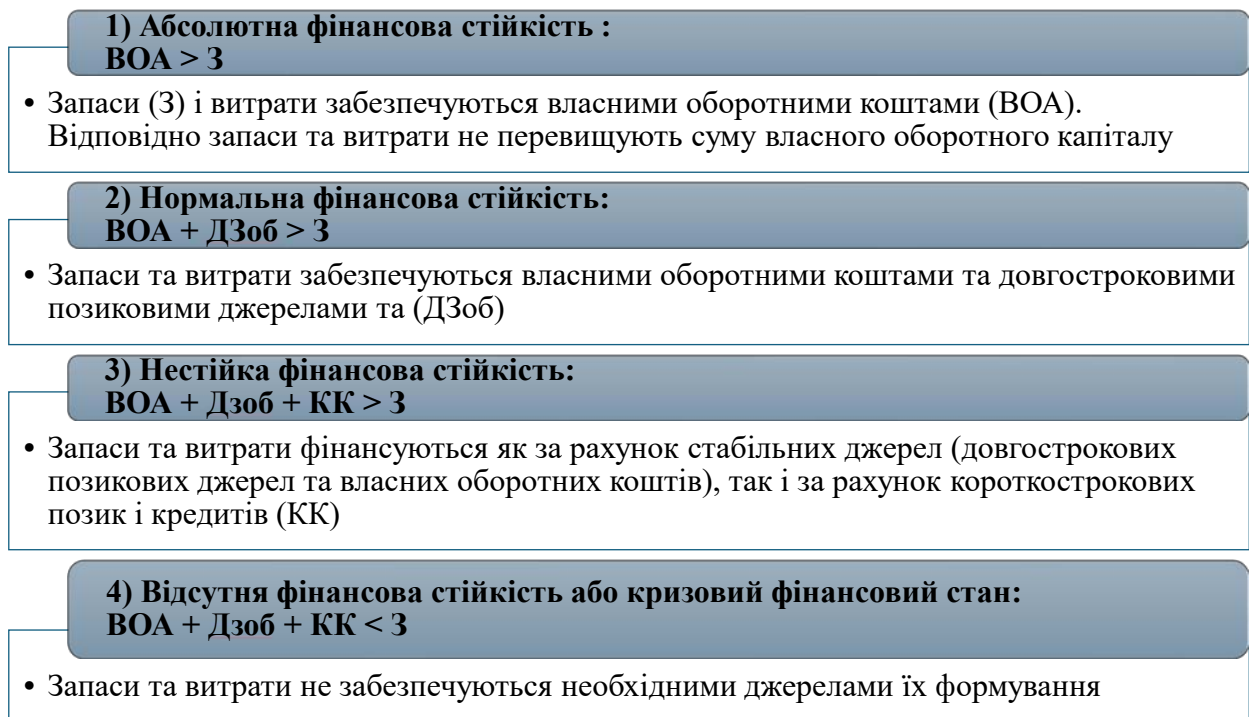

Рис. 2. Зміст методики оцінювання фінансової стійкості на підприємствах з використанням абсолютних показників за критерієм стабільності джерел покриття запасів
Джерело: узагальнено автором на основі [14].

Оцінювання фінансової стійкості з використанням системи розрізаних показників не завжди дає однозначну основу для прийняття управлінських рішень, наявні методики оцінювання не ранжують оціночні показники за їх вагомістю при формулюванні остаточного рішення щодо стану підприємства, а багатофакторність характеристики «фінансова стійкість підприємства» не дає змогу відібрати один оціночний параметр. Саме тому пропонуємо дискримінантну модель оцінки

фінансової стійкості, яка враховує фінансову рівень фінансової автономії підприємства (як показник абсолютної стійкості), спроможність фінансувати власними коштами необхідний рівень запасів (як показник мінімальної фінансової стійкості підприємства) і спроможність відповідати вимогам загальної платоспроможності (як показник спроможності маневрувати джерелами фінансування з урахуванням фактору часу погашення):

$$\Phi C = 0,5K_a + 0,35K_{вз} + 0,15K_{п} \quad (1)$$

де:

K_a – коефіцієнт автономії;

$K_{вз}$ – коефіцієнт забезпечення запасів власними оборотними коштами;

$K_{п}$ – коефіцієнт покриття.

0,5; 0,35; 0,15 – вагові коефіцієнти.

Методика розрахунку коефіцієнтів автономії та платоспроможності представлена в табл. 2. Коефіцієнт

забезпечення запасів власними оборотними коштами визначається за формулою:

$$K_{вз} = \frac{ВOK}{З} \quad (2)$$

де:

ВOK – власні оборотні кошти;

З – запаси.

При визначенні вагових коефіцієнтів формули (1) керувалися наступною логікою: основним параметром фінансової стійкості є незалежність підприємства від позикового капіталу, тому перший фактор отримав 50% вагомості. За умови використання позикового

капіталу важливою стає незалежність у здійсненні поточної операційної діяльності, тобто спроможність підприємства у формуванні в першу чергу запасів (здатності підтримувати безперервний цикл виробництва). Цей фактор отримав 35% вагомості. І, нарешті, для

контролю поточної платоспроможності підприємства введено третій фактор із вагомістю 15%.

Для всіх складових формули (1) існують рекомендовані значення: для коефіцієнта автономії – більше 0,5; для коефіцієнту забезпечення запасів власними оборотними коштами – більше 0,5 (0,5-0,8); для коефіцієнта покриття – більше 1,5 (1,5-2,0). Позитивною тенденцією всіх складових моделі (1) є зростання

показників. Підставивши мінімальні рекомендовані значення складових моделі (1) отримаємо критерій фінансової стійкості – 0,65. Таким чином, при значенні показника ФС більше за 0,65 підприємство вважається фінансово стійким, нижче за 0,65 - підприємство є фінансово нестійким.

Для диференціації значень показника ФС запропоновано більш детальну шкалу критеріїв (табл. 3).

Таблиця 3

Шкала типів фінансової стійкості підприємства

Значення показника ФС	Тип фінансової стійкості	Рекомендована стратегія
Більше 0,85	абсолютна	стратегія стабілізації
0,65 – 0,84	нормальна	стратегія стабілізації
0,45 – 0,64	передкризовий стан	стратегія реструктуризації пасивів
Нижче 0,45	кризовий стан	стратегія скорочення діяльності або стратегія ліквідація підприємства

Джерело: розроблено авторами.

Висновки. Узагальнення результатів проведеного аналізу дало змогу дійти таких висновків:

- Фінансова стійкість – комплексне поняття. Сучасні підходи до її визначення варіюються від вузького розуміння як фінансової незалежності до надто широкого розуміння, яке включає характеристики економічної стійкості підприємства. Авторами запропоновано розглядати фінансову стійкість як здатність підприємства адаптуватися до зовнішнього середовища через баланс між власним і позиковим капіталом при збереженні платоспроможності.

- Найбільш поширеними методом аналізу фінансової стійкості підприємства є коефіцієнтний аналіз та оцінка за типом джерел формування запасів. Однак відсутність ієрархії показників та єдиного вимірювача ускладнює процес прийняття управлінських рішень на основі отриманих результатів.

- Розроблено та обґрунтовано дискримінантну модель оцінки фінансової стійкості, яка об'єднує три

ключові аспекти: загальну автономію (вага 0,5), стабільність фінансування операційного циклу (вага 0,35) та поточну платоспроможність (вага 0,15). Запропоновано числові критерії для трактування типу фінансової стійкості підприємства.

Запропонований підхід до оцінки фінансової стійкості підприємства дозволяє нівелювати суперечливість окремих коефіцієнтів та забезпечує менеджмент підприємства чітким індикатором для моніторингу фінансового стану в умовах високої невизначеності ринкової кон'юнктури.

Декларація щодо використання інструментів штучного інтелекту. Під час підготовки даної статті було використано інструменти ШІ (зокрема, Gemini) лише для стилістичного редагування тексту, та редагування англійського тексту анотації. Авторі несуть повну відповідальність за науковість, зміст, висновки та актуальний перелік джерел.

Список використаних джерел:

1. Бланк І.А. Словник-документ фінансового менеджера. Київ : Ніка-Центр, 1998. 480 с.
2. Білик М.Д. Фінансовий аналіз : навч. посібник. Київ : КНЕУ, 2005. 592 с.
3. Крамаренко Г.О., Чорна О.Є. Фінансовий аналіз : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2008. 392 с.
4. Грабовецький Б.Є. Методи експертних оцінок: теорія, методологія, напрями використання : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2010. URL: <http://www.twirpx.com>
5. Кривицька О.Р. Систематизація підходів до сутності фінансової стійкості страхової компанії. Scientific Notes of Ostroh Academy National University, «Economics» Series. 2012. Вип. 20. С. 129–132. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2012_20_29
6. Цал-Цалко Ю.С., Мороз Ю.Ю., Суліменко Л.А. Фінансовий аналіз : підручник. Житомир : Спілка економістів України, 2012. 609 с.
7. Мних Є.В., Барабаш Н.С. Фінансовий аналіз : підручник. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. 358 с.
8. Галушак В.В. Фінансова стійкість та фінансова стратегія підприємства як ефективне формування та використання фінансових ресурсів. Глобальні та національні проблеми економіки. 2015. Вип. 4. С. 810–813. URL: <http://global-national.in.ua/archive/4-2015/171.pdf>
9. Чепка В.В., Матяш О.К. Фінансова стійкість підприємства: сутність та фактори впливу. Економіка і суспільство. 2017. Вип. 12. С. 649–655. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/107.pdf
10. Норд Г.Л. Аналіз фінансової стійкості промислових підприємств. Економічний простір. 2019. № 147. С. 163–173. DOI <https://doi.org/10.30838/P.ES.2224.040719.163.556>
11. Сак Т.В., Шепелюк Н.П. Діагностика фінансової стійкості підприємства: методологія та практика застосування. Економічний журнал Одеського політехнічного університету. 2023. № 4(26). С. 37–44.

DOI: <https://doi.org/10.15276/ej.04.2023.5>

12. Кремень В.М., Щепетков С.Я. Оцінювання фінансової стійкості підприємства. Актуальні проблеми економіки. 2011. № 1(115). С. 107–117. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/57810>
13. Довбня С.Б., Найдовська А.О. Економічне управління підприємницькою діяльністю суб'єктів господарювання : навч. посібник. Дніпро : УДУНТ, 2023. 86 с. URL: <https://crust.ust.edu.ua/handle/123456789/17048>
14. Захарова Н.Ю. Підходи до формування й оцінки фінансової стійкості підприємства. Бізнес Інформ. 2020. № 10. С. 307–315. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2020_10_40
15. Довбня С.Б., Разгоняєва Т.М. Методичні основи оцінки фінансової стійкості підприємства з урахуванням впливу факторів зовнішнього середовища. Бізнес-навігатор. 2020. Вип. 3. С. 89–94. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2020_3_16.

References:

1. Blank, I.A. (1998). Slovník-dokument finánsového manažera [Dictionary-document of a financial manager]. Nika-Tsentr. [in Ukrainian].
2. Bilyk, M.D. (2005). Finansovy analiz [Financial analysis]. KNEU. [in Ukrainian].
3. Kramarenko, H.O., & Chorna, O.Ye. (2008). Finansovy analiz [Financial analysis]. Tsentr navchalnoi literatury. [in Ukrainian].
4. Hrabovetskyi, V.Ye. (2010). Metody ekspertnykh otsinok : teoriia, metodolohiia, napriamy vykorystannia [Methods of expert assessments : theory, methodology, directions of use]. VNTU. Retrieved from: <http://www.twirpx.com> [in Ukrainian].
5. Kryvytska, O.R. (2012). Systematyzatsiia pidkhodiv do sutnosti finansovoi stiikosti strakhovoi kompanii [Systematization of approaches to the essence of financial stability of an insurance company]. Scientific Notes of Ostroh Academy National University, «Economics» Series. No. 20. Pp. 129–132. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2012_20_29 [in Ukrainian].
6. Tsal-Tsalko, Yu.S., Moroz, Yu.Yu., & Sulimenko, L.A. (2012). Finansovy analiz [Financial analysis]. Union of Economists of Ukraine [in Ukrainian].
7. Mnykh, Ye.V., & Barabash, N.S. (2014). Finansovy analiz [Financial analysis]. Kyiv National University of Trade and Economics. [in Ukrainian].
8. Halushchak, V.V. (2015). Finansova stiikist ta finansova stratehiia pidpriemstva yak efektyvne formuvannia ta vykorystannia finansovykh resursiv [Financial stability and financial strategy of the enterprise as effective formation and use of financial resources]. Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky - Global and National Problems of Economy. No. 4. Pp. 810–813. Retrieved from: <http://global-national.in.ua/archive/4-2015/171.pdf> [in Ukrainian].
9. Chepka, V.V., & Matiash, O.K. (2017). Finansova stiikist pidpriemstva: sutnist ta faktory vplyvu [Financial stability of the enterprise: essence and influencing factors]. Ekonomika i suspilstvo - Economy and Society. No. 12. Pp. 649–655. Retrieved from: https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/107.pdf [in Ukrainian].
10. Nord, H.L. (2019). Analiz finansovoi stiikosti promyslovykh pidpriemstv [Analysis of financial stability of industrial enterprises]. Ekonomichniy prostir - Economic Space. No. 147). Pp. 163–173. DOI <https://doi.org/10.30838/P.ES.2224.040719.163.556> [in Ukrainian].
11. Sak, T.V., & Shepeliuk, N.P. (2023). Diahnostyka finansovoi stiikosti pidpriemstva: metodolohiia ta praktyka zastosuvannia [Diagnostics of financial stability of the enterprise: methodology and practice of application]. Ekonomichniy zhurnal Odeskoho politekhnichnoho universytetu - Economic Journal of Odessa Polytechnic University. No. 4(26). Pp. 37–44 DOI: <https://doi.org/10.15276/ej.04.2023.5> [in Ukrainian].
12. Kremen, V. M., & Shchepetkov, S. Ya. (2016). Otsiniuvannia finansovoi stiikosti pidpriemstva [Evaluation of financial stability of the enterprise]. Aktualni problemy ekonomiky – Actual Problems of Economics. No. 1. Pp. 107–115. Retrieved from: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/57810> [in Ukrainian].
13. Dovbnia, S.B., & Naidovska, A.O. (2023). Ekonomichne upravlinnia pidpriemnytskoiu diialnistiu subiektiv hospodariuvannia [Economic management of business activities of economic entities]. UDUNT. Retrieved from: <https://crust.ust.edu.ua/handle/123456789/17048> [in Ukrainian].
14. Zakharova, N.Yu. (2020). Pidkhody do formuvannia i otsinky finansovoi stiikosti pidpriemstva [Approaches to the formation and assessment of financial stability of the enterprise]. Biznes Inform - Business Inform. No. 10. Pp. 307–315. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2020_10_40 [in Ukrainian].
15. Dovbnia, S.B., & Razhoniaieva, T.M. (2020). Metodichni osnovy otsinky finansovoi stiikosti pidpriemstva z urakhuvanniam vplyvu faktoriv zovnishnoho seredovyscha [Methodological bases of assessing the financial stability of the enterprise taking into account the influence of environmental factors]. Biznes-navihator - Business Navigator. No. 3. Pp. 89–94. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2020_3_16 [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 01.04.2026 р.

Дата прийняття статті до друку: 23.04.2026 р.

Дата публікації (оприлюднення) статті: 09.04.2026 р.

Стаття поширюється на умовах ліцензії Creative Commons Attribution License International CC-BY.